

Протокол

№

гр. София, 16.01.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **4152** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК вр. с чл. 144 АПК.
На именното повикване в 09.00 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ С. В. К. – редовно призован, явява се лично, представлява се адв. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Министерството на вътрешните работи – редовно призован, представлява се от юрк. И. с пълномощно по делото.

СГП редовно призована се представлява от прокурор П..

СТРАНИТЕ (поотделно) – Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

С оглед редовното призоваване на страните съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. П. – Доверителят ви е изпълнявал служебните си задължения, когато са му връчили две заповеди с разлика два дни. С първата заповед му е наложено наказание, от което следват имуществените му претенции, върху намаленото му възнаграждение и понижаването му в длъжност. Два дни след като му е наложено наказанието, за това, че са били сложени белезници на лицето К. и когато да били изпратени в института по психология на МВР, за продължаване на следствените действия. Два дни след това е понижен и в степен длъжност, от което заплатата му автоматично спада много ниско. Два дни след това му е издадена заповед (втората такава), посочена като К-606 от 27.03.2003 г., с която е разпоредено преместването му. С това преместване заплатата му се понижава още веднъж и имуществените вреди на реално и от двете заповеди, които са наложени, въпреки обжалването им. От това следват имуществените вреди.

Ако не бяха приложени тези заповеди нямаше да е така. Реално и преместването и понижаването са изпълнени и имуществените вреди са въз основа на втората заповед, т. е. заплатата, която му е изплащана след приложение на наложените една върху друг заповеди. И размерът е посочен точно като претенцията е от 25 март, като от периода от 25-26 март е търпял първата наложена заповед за понижаването му в длъжност, а след 27 март, когато е издадена втората за преместване. Размерът е определен от получената разлика от трудовото възнаграждение преди издаването на тази заповед и реално полученото трудово възнаграждение след издаването на тези заповеди, като са издадени и приложени. Крайният период е 27.03.2010 г., когато е изтекла и втората заповед. Сега другото специфично нещо тук, че с изпълняването на втората заповед, която е за преместване, веднага е подписал акта за встъпване в длъжност, но отивайки да заеме длъжността, се оказва, че длъжността е заета. Изплащано е възнаграждение, занижено, но реално не е допуснат до работа, поради което е принуден да вземе отпуск. Първите 6 месеца са 400 лв. на месец, а вторите шест месеца е 1600 лв. месечно. Сумата от 240 лв., изплащана за всяко тримесечие, също е за всеки един месец, тоест за една година.

По отношение на размера на неимуществените вреди, с така наложените наказания, ние претендираме за уронване на уменията на професионалиста, изключителен професионалист, в който държавата е инвестирала изключително много. Категорично е наистина, че тези лица носят някаква вина, за настъпване на последиците за лицето К.. Преди да бъде наложена второто наказание на доверителя ми К. е заемал длъжност, която е изисквала специална закрила на самоличността от закона на МВР, както и неговото семейство, абсолютно забранено е разкриването на самоличността му, като с налагането на второто наказание се установява разкриване на самоличността, както на него, така и на семейството му.

Не възразявам да се приемат тези писмени доказателства от ответника, които касаят размера на трудовото възнаграждение и периода на излизането му в отпуск, след изтичане на полагаемия му отпуск и встъпването в неплатения. В платен отпуск е излязъл от 27.03, а в неплатен от 17.06.

ЮРК. И. – Нямам искания по доказателствата, по отношение на разпита на свидетел се твърдеше, че се оспорва акта за встъпване в длъжност, което водеше до недопустимост на такъв разпит. По такива факти, всичките се водят официални документи, които са частни документи, които са произлезли с подпис. Това са: едното е заявление за редовния му отпуск, а другото е заявление за неплатения му отпуск. Това се иска да се доказва. Нямам други доказателствени искания, само че тук пак пояснявам, има два различни акта, няма как ищецът да ги обедини в едно и да прави исканията си. В двата акта има две разлики в заплащанията, там трябва да са поотделно сумите и тогава вече да е обща сумата и плюс това сега като се говори за исков период 12 месеца за актовете и 6 месеца за платено възнаграждение. При това уточняване тука, което е, аз считам, че по отношение на втория иск, абсолютно може да се направи възражение и следва да се направи възражение за процесуалната легитимация на МВР, тъй като има издадени актове, обаче недопускането да работи се случва от и в СДВР. Тогава въпросът е, защото процесуалната легитимация е абсолютно професионална предпоставка, въпросът е кой е процесуално легитимиран в този исков процес.

АДВ. П. – По отношение на актовете това, което твърдим е, акта за встъпване в длъжност, който касае лицето, той е представен директно заедно с връчването на

заповедта и доверителят ми е извикан да подпише тези документи, след което му е съобщено, че длъжността е заета и той реално няма да може да я заеме. По отношение на процесуалната легитимация за вторите 6 месеца, ние твърдим, че с издаването на незаконосъобразните заповеди от МВР, ние претендираме, че МВР по отношение на нас е пасивно-легитимирана страна, която следва да отговаря. МВР, този министър, който ни е издал тези заповеди, е имал достатъчното знание и информация, че тази длъжност е заета. Поддържахме исканията си за прилагане на делата от ВАС, по отношение оспорването на заповедите и да се приложат необходимите доказателства, които са относими по този спор. С оглед на направените изказвания в днешното съдебно заседание, тези, които установяват обстоятелството, че министърът е знаел предварително, че тази длъжност е заета и обстоятелствата защо му е наложено веднага да излезе в платен отпуск.

ЮРК. И. – Считам, че тези доказателства не са относими по производството в този случай.

По доказателствата съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по спора представените с отговора от исковата молба писмени доказателства от ответника.

Във връзка с искането за разпит на свидетел за установяването на обстоятелствата, така както са заявени в исковата молба и в становището на отговора по исковата молба съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит един свидетел при режим на довеждане.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля на ищеца И. С. А., неосъждан, без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

На въпроси на АДВ. П.

СВИДЕТЕЛЯТ – Познавам С. от много години, с него сме работили като колеги в отдел „Борба с тероризма”, Н.. Знам за случая със С.. Аз вече не бях на работа, бях излязъл в пенсия, но в целия този период на съвместна работа със С., така се стекоха нещата, че аз работих като началник и в отдел Борба с тероризма и впоследствие в Н., а след като се пенсионирах, той остана на моето място да управлява отдела. За случилото се научих от самите хора, с които продължавам да поддържам връзки и след като се пенсионирах. Всички полицаи, които са обвързани с разследване и извършване на арести знаят много добре, че е много рискована работата и винаги са подложени на рискове – престрелка, наранявания, така че всички са подготвени за изход от дадени ситуация. Така или иначе всеки път, когато се случи нещо такова, каквото се случи с екипа, които ръководеше към този момент С., поставял съм се на негово място, това е бил голям удар, особено за човек, който си обича работата. Случването на такова нещо оказва изключително сериозно влияние върху психиката и физиката и отношението към всичко, което заобикаля един служител. Споделял е с мен ситуацията С., коментирали сме, защото се познаваме от дълго време, колеги и приятели сме и за себе си направих изводи, че се отразява и върху психиката и върху физическото му състояние. Аз го познавам като изключително здрав човек, а след един такъв случай, е голям удар. Наложиха му комбинация от наказания, които считам, че не съответстват на провиненията, дори да има административни разследвания, понижаване в длъжност, наказания, които са с отнемане на част от възнагражденията, заплатите. След налагане на наказанията той, да не сгреша, но

излезе в неплатен отпуск, принудително. Длъжността, на която беше назначен, се оказа, че не съществува. Твърде много са нещата, несъответстващи чисто в административен план за отношение към служител на такова отговорно място, след такава случка. Познавам семейството му. След този случай, аз не съм бил в семейството му, но от думи негови, от среща със съпругата му, много се напрегнаха нещата и бяха пред ситуацията буквално да се разпадне семейството, вследствие на случката, наказанията, намаляването на заплата, излизането му извън релси като нормален, високопоставен служител на МВР. Има закрила, за постигането на тази закрила, още от поделението във В. имахме решение в МВР да се подложат на закрила всички от „Отдел за борба с тероризма и организираната престъпност” и това нещо се постигна. А след случката, разкриването на самоличността на полицаите, провали изцяло системата за скриване на самоличността. Разкриването на самоличността е станало с всички актове и административни, и правилни и неправилни, наложените наказания, преместването на ниски длъжности в други поделения, то по естествен начин разкрива самоличността. Остана на работа, защото е човек, който си обича работата, който иска да се докаже и не може един полицаи да допусне дори в мислите си да приключи кариерата си с несправедливо наказание, отношение или неразбиране на това, което е направил. Аз много добре разбирам каква е отговорността, която носи един началник на такова звено за специални разследвания, задържане на опасни престъпници – отговорността е много голяма, защото всички подчинени разчитат ръководителя да постави правилно задачата, да защити интересите им, когато някои нещо допусне като грешка. Много добре аз за себе си разбирам, не зная дали успявам да го опиша на съда правилно, какво е състоянието на човек, който отговаря за такива важни задачи. Аз подчертах, че го познавам от 1994 като изключително здрав, той продължава да изглежда така, той е психолог по образование. Като професионалист го познавам на ниво изключително високо за страната. Той е участвал в един от първите сформирани екипи за водене на преговори за освобождаване на заложници, след това продължи да работи в тази насока. Аз смятам, че е един от най-изтъкнатите специалисти за водене на преговори. Допълнителни квалификации е получавал в хода на работа си, заедно сме били на курсове и в Г., в други държави и в А. на МВР и по различни други линии свързани със специалните операции и воденето на преговори. Аз го познавах като изключително здрав човек, но след случката той получи изключително тежки увреждания, аз не съм доктор, но на психиката и физиката по моя преценка – високо кръвно започна да вдига, кръвна захар. Предполагам, че има изследвания и епикризи за получените увреждания. Разкриването на самоличността от професионална гледна точка може да се счете като пречка, защото демаскирането на човек, който ръководи, би могло да повлияе на личната сигурност – тези, които работят за сигурността не трябва да се знае, че го правят, защото стават цел на престъпници. Групата, която ръководеше след мен я създадохме заедно, по образец на съществуващи подобни групи в другите държави. Групите се занимават не само с физическо задържане на лицата, а и в провеждане на разследването в последните му фази.

АДВ. П. – Каква е първоначалната професионална подготовка на тези лица, а друга подготовка, като езикова например имали ли са?

СВИДЕТЕЛЯТ – Езикът е важно нещо да и повечето хора, които работят в тази група владеят езици, тези умения се използват технически и за проследяване и за водене на разпити, за водене на преговори и за оказване на медицинска помощ. Все

квалификации, които се придобиват трудно и са наложителни в изпълнението на такива задачи.

АДВ. П. – Знаете ли дали на подчинените му са наложени наказания и дали те са ги изтърпели?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да на всички. Подобни наказания – понижаване на длъжност, преместване на друго място, все изключително тежки наказания.

АДВ. П. – Тези всички души са участвали и са изтърпели наказанията си?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да всички.

АДВ. П. – Знаете ли къде са някои от тях, понастоящем, до този момент?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да двама от тях са в К. в момента – Б. и К.. След спечелване на конкурси и постигане на високи резултати.

АДВ. П. – През периода на изтърпяване на наказанията, знаете ли дали К. е участвал в такива конкурси?

СВИДЕТЕЛЯТ – Ами разбира се, че не. През този период не може да се участва в конкурси.

АДВ. П. – След като изтече наказанието, дали се е явил на конкурса и ако да – спечелил ли го е?

СВИДЕТЕЛЯТ – Той се яви и спечели конкурса и в момента на базата на тоя документ може да работи.

АДВ. П. – Знаете ли, в момента на връчване на заповедта на К. за друга работа, за преместване на друга длъжност, дали той се е явил?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не, не зная, не си спомням просто. От него разбрах, че тази длъжност е заета, въпреки че длъжност е 7, 8 степени по-ниска, той отива, но тя е заета от друг служител и не може да я заеме.

ЮРК. И. – По това време сте бил пенсионер, от къде разбрахте за случая и от къде придобихте информация за това, какво и как се е случило?

СВИДЕТЕЛЯТ – От много места, най-вече от хората, които са ми бивши колеги и подчинени – и К., и Б., и К., и другият служител и от медиите най-вече. Аз съм пенсионер по това време, но си поддържахме добри връзки и сме приятели.

ЮРК. И. – В медиите имаше ли подробно изнасяне на случая и съобщаваха ли се имена?

СВИДЕТЕЛЯТ – Ами не мога да си спомня точно, за случая със сигурност имаше, но за имената не мога да си спомня.

ЮРК. И. – Известно ли ви е дали К. е бил разпитван по това време от органите на съдебната власт?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не зная, няма от къде да знам.

ЮРК. И. – Запознат ли сте дали има наказателно производство?

СВИДЕТЕЛЯТ – Мисля, че има. То не е тайна.

ЮРК. И. – До колкото разбирам нещата от него сте ги разбрали, вие четохте ли заповедите за преназначаване?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не.

ЮРК. И. – Известно ли ви е К. да е предприемал някакви действия по обжалване на факта, че не го допускат до работа?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не ми е известно да е предприемал действия.

ЮРК. И. – Имало ли е до този момент заплаха за него да бъде водено наказателно производство във връзка с инцидента?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не.

ЮРК. И. – Семейството му знаеше ли за инцидента?

СВИДЕТЕЛЯТ – Сигурно знаят и са знаели. Това е изключително важно нещо, предполагам, че знаят.

ЮРК. И. – Не възразявам за назначаване на ССЧЕ.

По доказателствата съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Да бъде изпратено писмо до ВАС с искане да бъдат изпратени по настоящето съдебно производство административно дело № С - 110 от 2009 г. и № С – 113 от 2009 г.

УКАЗВА на ответника да представи по делото лично кадрово досие на ищеца по настоящия спор в 14-дневен срок от днешното СЗ.

ДОПУСКА изслушването на ССЧЕ, която да даде отговор на поставените въпроси по т. 2 от исковата молба. Определя депозит за ВЛ в размер на 150 лева, като с оглед на обстоятелството, че производството е по ЗОДОВ, депозита следва да бъде изплатен от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за ВЛ Д. А. С. от списъка за вещи лица от СРС.

ДОПУСКА свидетел за разпитване при режим на довеждане, относно възможността на ищеца за встъпване в длъжност и също така установяване размера на неимуществените вреди.

За събиране на доказателства съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА делото и НАСРОЧВА същото за 06.03.2013 г. от 09.30 ч., за която дата страните да се считат за редовно призовани от днешното СЗ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.46 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: